

LES ELECCIONS PROVINCIALS

CAMPANYA ELECTORAL

ISOLAMENT

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

CANDIDATURA
Coalició Republicana a Catalunya

- Barcelona
DISTRICTE I
En Josep Cuadras i Comas
DISTRICTE II
En Joan Figueras i Cabús
En Josep M.ª Serrallera
En Raimond Rovira
DISTRICTE III
En Santiago Estapé i Pagés
En Josep A. Mir i Miró
En Josep Ullé Altomir
Igualada-Vilafranca
En Isidre Rius i Font
En Joan Serra Constansó
En Enrie Massann
Vilanova-San Feliu
En Santiago Valentí Camp
En Pere J. Lloret Santacana

- En Eudard Nicó Busquets
Girona
En Laureà Dalmau Plá
Olot-Puigcerdà
En Isidro Riu Puig
Lleida-Borjes
En Pere Mías Codina
En Alfred Pereña Reixachs
En Humbert Torres Barbrá
Falset-Gandesa
En Pere Lloret Ordeix
En Magí Isern Miralles
En Manuel Solanas Cabré
Tortosa-Roquetes
En Joan Cachot Tarroja
En Marcel Navarro Boltri
En Alfred Eserivá Prades

Afirmació Republicana

En el nostre estimat confrare lleidatà «El Ideal», hi llegim aquest ben pensat article:

«Un nou aspecte que presenten aquestes eleccions que s'apropen, és l'afirmació dels principis republicans com una aspiració general i sentida arreu d'Espanya i és una prova l'unió de les esquerres republicanes en tots els pobles i en totes les capitals d'importància.

D'un temps ençà que els republicans anaven gastant totes les energies, malicid dels nostres mateixos amics, amb tal que no pensessin amb tota plenitud el nostre programa; els diaris portaveis dels grups diferents del republicanisme, estaven prenyats d'injúries contra els altres diaris que també responien amb idèntiques irreflexives paraules i així els qui seguien les orientacions d'un cantó ençà gats per aquelles fuetades, s'enmarenaven exaltadament i es dividien i es subdividien en mil capelletes i altres mil alters.

Aquesta falsa tàctica dels nostres directores ens ha portat a un decaïment tan greu que les forces que un dia foren la

palanca on podia apoiar-se l'opinió sensata i reflexiva per capgirar la manera de governar al nostre poble, s'ha anat allunyant de nosaltres i avui està retirada a casa i espera... que altra volta renixi l'esperit decaïgut amb orientacions fixes, vigoroses, indomables.

Soratosament els directores de la política republicana s'han donat d'aquesta suïcida tàctica sostinguda, i portats per les ansies del poble, que no's conforma en viure amb contínua baralla entre germanos d'una mateixa idealitat, s'ha imposat la nova i durable germanor i van de comú acord a les urnes en les properes eleccions de diputats provincials.

Principalment a Catalunya era més necessària aquesta unió republicana, ja que les dretes s'haurien apoderat de la direcció de la Mancomunitat, portant an ella les mateixes arcaïques organitzacions que en les Diputacions on el caciquisme ha fet barbaritats i club de baixes negociacions, on la vida dels municipis hi estava lligada de cap i peus.

Aquí a Lleida hem de donar proves de que la nostra força republicana és la més vigorosa i compacta, fent que els nostres candidats triomfin i portin a la Mancomunitat Catalana la joventut estrident, la sava dels ideals d'aquells homes que foren els mestres d'aquesta joventut Republicana.

En Corominas, en el seu monumental discurs del Tivoli ens ha donat l'argument de tota la nostra propaganda electoral. En aquell formidable atac del leader nacionalista republicà, s'hi troben els tònics principals de la justíssima oposició que contra el caciquisme de la Lliga, han aixecat els partits democràtics de Catalunya.

Glosarem, doncs, durant aquesta setmana, els arguments del gran discurs d'En Pere Corominas. Va començar, convocant a les eleccions al bon poble barceloní i a tots els democràtics catalans que exerceixen els drets cívics amb la més brava consciència.

Es un alçament popular contra el caciquisme regionalista, és un moviment unànim de defensa democràtica contra els adversaris decidits del liberalisme i de la República. Els regionalistes sembla que hagin fet convergir tota la seva política a combatre els republicans, a destruir el llevat liberal del poble de Catalunya. Més que un partit, la Lliga sembla una secta amb totes les passions de ferocitat i renúncia que acompanyen els més inflamats facciosismes religiosos. Guerra sense pietat i sense quartel és la que mouen els reaccionaris de la Lliga contra tot home, tot organisme que a Catalunya tingui un clar aspecte o significació liberal. Només així se comprén que els regionalistes hagin pogut aixecar contra d'ells la oposició unànim de tots els ciutadans d'esperit progressiu.

Tornem a la vella política quadrellera de la qual en Cánovas en va ésser mestre i perfeccionador. Despreií profund per la plebs, la purria, la brolada—car aquests mots que robaixen el bell i generós sentit del nostre idioma a l'ésser aplicats al poble, són els que ha escullit el lèxic regionalista al refetar-se sovint a la democràcia catalana.

I junt amb aquest despreií pel poble la guerra sorda més implacable contra els representants populars de més digna i brillant significació, així patriòtica com liberal. Als uns, condemnant-los per la fam; als altres comprant-los la consciència per un mos de pa.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

Es al poble, al verdader poble de Catalunya que avui parlen les esquerres patriòtiques i republicanes, encoratjant-los ara més que mai o exercir fermament els drets de ciutadania i expressant per la clara significació del sufragi popular l'allunyament, la recusa del poble en acceptar tot contacte amb aquesta gent egoista que ha erigit l'immoralitat política com a norma de la seva actuació partidària.

L'opinió de «Gent Nova»

El nostre confrare catalanista badaloní «Gent Nova», parla així de la candidatura regionalista per a les properes eleccions provincials:

«També s'ha fet pública la candidatura regionalista o que va a la lluita amb aquest nom, puix que nosaltres no podem considerar-la com a tal perquè en ella hi figura algun nom com el d'en Lluís Argemí, que fa vuit anys que és diputat provincial en representació dels jaumins i així deu continuar militant en el partit del pretendent, quan els organismes directores d'aquest l'han proclamat candidat seu. Admes, del candidat per aquest districte I provincial, que Badalona hi pertany, i que és en Sebastià Martí Codolar i Pascual, se diu que té història social i política més d'acord amb el Comitè de Defensa Social que no pas amb la Lliga Regionalista. Nosaltres no'l coneixem al dit senyor Martí Codolar i per lo tant ignorem el fonament de l'anterior manifestació, però creiem que després de fer passar com a regionalista a l'Argemí, que és jaumí, podia molt ben ésser que el candidat regionalista per aquest districte I, fos, un cop elegit, en el suposat de que triomfés, de diferenta comunió política que la que dirigeix la Lliga, com ha succeït altres vegades i en anteriors eleccions.

Diguin lo que vulguin els regionalistes, en aquest districte no s'hi va a disputar el triomf d'unes candidatures més o menys catalanistes, sino que s'hi discutirà un plet de les dretes contra les esquerres o al revés, amb la diferencia que els uns ens ho fan sapiguer i els altres volen efr-nos veure que son cadetes de filiació homogenia, i amb prou feines dintre a Barcelona son afins. Recordis les recents campanyes jaumistes i del Comitè de Defensa Social contra la Lliga Regionalista i les comunicacions d'aquella ta a les primeres i al partit conservador negant-se a coaligiar-se amb ells, quan a l'Aliga li ha convingut aixís.

Hem vist que en la candidatura de la Lliga Regionalista en el II districte provincial de Barcelona hi figura l'ex-secretari de l'Unió Catalanista, en Antoni Sansalvador.

Encara que en qualques actes s'havia declarat republicà, teniem a en Sansalvador per home de tendències dretistes, però no li creiem tant, i menys que'l seu catalanisme se pogués avenir amb el dels de la Lliga, tan amics de contemporitzar i transigir amb la política dels governants espanyols, centralistes i enemics de les llibertats de Catalunya.»

Una insidia

«una manera insidiosa el «confrare» regionalista ataca al nostre estimat amic en Marcel·lí Domingo, digníssim diputat per Tortosa, perquè en el magistral discurs del Tivoli va parlar en castellà.

Es la revenja de les bones animetes regionalistes, la revenja contra aquella frase gràfica d'en Marcel·lí Domingo quan va dir que en Tortosa, la bandera regionalista amparava a un caciquisme lladre.

«Que'l nostre amic prengui en lo que valen les paraules insidioses del «confrare» regionalista. Ell, fill de pares no catalans, és un dels fills de Catalunya que més honoren la seva terra, que més la prestigien i exalten. La propia llengua catalana ha tingut sempre en ell un cordial apològista. En canvi, els que'n viuen de l'amor a Catalunya, són aquells que inauguren les tasques de la Mancomunitat catalana amb un parlament en castellà adreçat al governador civil de la «provincia».

Ja veu en Marcel·lí Domingo que si en Prat i Sarrà, fill de pares catalans dels voltants de Vic, obre les tasques de la Mancomunitat amb un discurs castellà, bé pot el jove diputat per Tortosa, que s'espera ésser definidor del Nacionalisme és un català sencer i nobilíssim, parlar en el miting del Tivoli en la llengua dels seus pares per a enaltir la nostra terra.

En Pere Corominas

El nostre estimat amic en Pere Corominas cada dia a la tarda, de tres a cinc, se'l trobarà al Centre Nacionalista Republicà, del carrer de Ferrán, en la direcció de la campanya electoral.

El dignu diputat a Corts per Barcelona, dijous vinent serà a Vilanova, per a prendre part en un miting organitzat pels republicans d'aquella ciutat.

L'esquerra que volen Cambó

Es com si diguessim la «oposició de S. M.» Així se reflexa pel següent vibrant comentari que hi posa «El Diluvio»:

«Tambien nosotroos deseamos una izquierda eminentemente catalano-republicana.

El Municipi

L'Anuari de la ciutat

S'ha publicat l'anuari estadístic de la ciutat de Barcelona corresponent a l'any 1912.

Compreu, com els anteriors volums, detalls estadístics de tots els serveis municipals, ademés de tots aquells centres científics, socials, artístics i econòmics que donen completa idea de la ciutat en tots els seus aspectes.

Entre altres assumptes nous de que tracta aquest llibre devem anotar la relació dels alcaldes i secretaris des de l'any 1835.

El càrrec d'alcalde corregidor fou sospès per R. O. de 5 de març de 1851, restablert poc després i suprimit definitivament en 29 de setembre de 1868.

El capítol dedicat a les eleccions es molt complet, ademés de la classificació dels electors figuren els resultats de les eleccions de senadors, diputats a Corts i provincials i les municipals des de l'agregació dels suburbis a la capital.

També és molt important el capítol de l'assistència pública i de la beneficència particular, al que han col·laborat don Ramón Albo i els regidors don Francisco Puig i Alfonso don Ramón Panella.

Figuren per primera vegada en publicacions els dades de transmissions de bens i de les successions hereditàries classificades per les quanties de les herències.

Crída, per últim, l'últim capítol que's refereix a les institucions socials i de previssió; la condició dels habitants de Barcelona, els jornals, preus dels queviures, les vagues, les borses del treball i els accidents ocasionats des de 1905 a 1912.

Projecte de neteja

Com recordaran els lectors, en la sessió consistorial del dissabte últim se donà compte de l'esmena acordada per la majoria de la comissió de llimpieza, en virtut de les negociacions que s'han portat a cap amb el Foment d'Obres i Construccions, que és la Societat amb la que's contracten els serveis de neteja i regaments.

L'esmena, que no arribà a discutir-se, doncs s'acordà celebrar sessió extraordinària el dia 15 per a la seva discussió, diu lo següent:

«Excmo. Señor:

La Sociedad Fomento de Obras y Construcciones al dar su contestación a las enmiendas presentadas a los artículos 27 y 39 del contrato, ha manifestado que no puede aceptar varias de las que, aprobadas por V. E., forman hoy parte del contrato.

Examinadas estas enmiendas, estiman los concejales que suscriben el honor de someter a la consideración de V. E. la siguiente enmienda:

1.º Que se modifiquen los artículos del contrato que se discute relacionados a continuación en la forma que se expresa.

a) Del artículo 10 se suprimirá el párrafo que dice: «El servicio de limpieza a que se refiere este artículo deberá quedar terminado a las siete de la mañana».

b) El párrafo primero del artículo 13 donde dice «llevará uniforme consistente etc.», dirá «llevará uniforme que tendrá que haber sido aprobado por la Alcaldía, consistente en blusa y gorra provista de numeración metálica. El personal que trabaje a pie por la vía pública usará además un cinturón de uniforme».

c) Del artículo 13 se suprimirá el párrafo que dice: «El contratista se obliga a emplear en los servicios contratados todo el personal que sea necesario para

que sin esfuerzo extraordinario sean los trabajos realizados normalmente y a aumentar, por lo tanto, el personal inmediatamente que alguna deficiencia deba racionalmente ser atribuida a escasez del mismo».

d) El párrafo último del artículo 15 dirá: «Todo el material, vehículos y herramientas que se utilicen tanto en la limpieza pública como en la domiciliaria se lavarán y desinfectarán diariamente mediante una disolución de creolina en agua, dosificada a razón de 2 por 100. La sociedad contratante podrá sustituir este sistema de desinfección, mediante la aprobación por parte de la Alcaldía del que se proponga emplear».

e) El párrafo segundo del artículo 19, donde dice «capazos especiales, limpiados y desinfectados diariamente en lugar y hora determinados y puestos previamente en conocimiento de la Alcaldía», dirá «capazos especiales limpiados y desinfectados diariamente».

f) El artículo 20 dirá en su párrafo tercero: «La extensión del terreno anejo a cada uno de los locales de incineración será al menos de una hectárea. Los otros locales tendrán una superficie suficiente para su servicio; pero dos de ellos, que serán propiedad de la compañía y se destinarán a depósito de basuras, tendrán una hectárea de extensión cada uno».

g) El párrafo último del mismo artículo 20 dirá: «El contratista someterá a la Alcaldía el proyecto de emplazamiento y condiciones de los locales de incineración y de los dos depósitos de su propiedad, debiendo obtener además las autorizaciones que aseguren el funcionamiento de todos los locales destinados al servicio desde el punto de vista de la legislación vigente en materia de sanidad».

h) Que se fije en 60 toneladas en conjunto la potencia de incineración diaria de cada grupo de hornos crematorios, que el párrafo primero del artículo 21 fije en 120.

i) Al artículo 22 párrafo 2.º donde dice «se trasladarán y serán vendidos directamente a los hornos», se añadirá: «El vertimiento de los productos desde los vehículos a los hornos se hará directamente si la topografía del terreno se presta a que los carros descarguen a la altura de la boca del horno. En caso contrario los productos se elevarán por medio de un montacargas en las debidas condiciones higiénicas».

j) Los párrafos primero y segundo del artículo 34 dirán: «Las faltas aisladas cometidas en el servicio serán penadas con multas, la cuantía de cada una de las cuales no excederá de 50 pesetas.

Las que afecten a la totalidad de un distrito o al conjunto de una de las clases de trabajos de los que están enumerados en el artículo 1.º como comprendidos sucesivamente en el servicio de limpieza pública y en el de limpieza domiciliaria lo serán en multas que etc.»

k) Que en el párrafo 5.º del art. 34 donde dice «diariamente de 500 pesetas» dirá «250 pesetas».

Els esports

Futbol

Fins al 20 del corrent s'admeten inscripcions per a participar al Concurs de Copa Catalunya que l'infadigable i activa Federació Catalana de Clubs de Futbol ha organitzat.

Boxa

S'està confeccionant el programa de la selecta vetllada que en el local del «Tabarin» organitza la «Peña Pugilística» pel dia 10 d'aquest mes.

A més dels interessants matches entre els notables boxejadors Joe-Burch, Boda, Pasapera, Barcino, Munich i Torrent, s'efectuarà el tant discutit entre en Pomés i en Martínez, pel que hi ha veritable expectació.

Tir

Al polígon de la representació provincial del Tir Nacional de Barcelona (Muntanya de Montjuic) s'efectuaran el passat diumenge tirades de concursos i entrenament, amb extraordinària animació, aprofitant lo esplèndid del dia.

Es matricularan per a diverses medalles 14 tiradors, obtenint-la els senyors següents:

Don Agustí Dantrayga i Ferrer, medalla de plata, a 100 metres, 10 dispar amb carabina de precisió, 70 punts.

Actuaven de vocals de torn don Pere Carné Ortiz i don Anonin Modolell Ramoneda.

Es donà instrucció de tir a varis socis recentment ingressats a la Societat.

Les tirades es repetiran tots els dies de festa, per a obtenció de medalles.

Nàutica

Organitzada pel Reial Club Marítim de Barcelona se celebraren diumenge passat la primera prova de la regata de canots a dos remers i timoner (neòfits) i la quinta prova de la regata Copa Wertheim, per a balandros de fórmula internacional.

La regata de canots donà el següent resultat:

Primer «Desengañó», senyors L. Torres i A. Simorra; timoner, E. Aznar. Temps empleat, 6' 37".

Segon «Vicotria», senyors J. Santamaría i A. Santamaría; timoner, C. Balat. Temps empleat, 6' 45".

La regata Copa Wertheim constituí un triomf per al «Asphodel», de don E. Ferrer, que arribà a la meta el primer, habilitment patronejat per don Eduard Espiell, empleant en recórrer les 7 milles i mitges, temps compensat, 2 h. 1' 51".

Arribà en segon lloc l'«Ilse II», de don C. Wertheim, que conduí per don R. Milieri, invertí 2 h. 7' 38".

En tercer lloc creuà la línia d'arribada l'«Apache», dels senyors G. de la Riva i P. Raich, patronejat pels seus propietaris, empleant 2 h. 15' 10".

Arribà el quart l'«Ena», de don R. Morató Senesteva, patró don J. Camps, havent invertit en fer el recorregut 2 hores 12' 55".

El prop·vinent diumenge es correrà la segona i darrera prova de les regates de canots (neòfits) i el dia 21 tindrà lloc la sisena prova de la regata Copa Wertheim, puix fins ara, degut a sortir vencedors diversos balandros no s'ha pogut adjudicar la Copa.

Per a dita prova regna expectació, carcas de guanyar-la l'«Ilse II» o l'«Asphodel», pot resultar definitiva.

Poetes Valencians Contemporanis

L'Associació «Pro-Poesia Valenciana» de Valencia acaba d'editar un follet d'elegant presentació en tamany d'octau Holandés, que amablement ens envia, contenint varies escullides composicions del poeta En Lluís Cebrián Mezquita, actual cronista de la Ciutat llefantina i patri de fervent valencianisme.

Les poesies de Cebrián Mezquita, plenes de foc patriòtic les unes, amoroses i de costums del poble, altres, son plenes d'un fort sentiment amb incomparables esquissees i tenen, en la forma una refinada galanura d'estil.

Aquesta publicació de «Poetes Valencians Contemporanis» apareixerà quincenalment amb composicions de diferents autors cada vegada, conseguint, aixís, lo seu propòsit de popularitzar els cultiadors de la llengua patria i despertar en el públic el amor a la literatura que, gloriosos antepassats, elevaren als més alts cims de l'immortalitat.

Desitjem, als lluitadors valencianistes que integren l'Associació «Pro-Poesia Valenciana», el èxit per a l'obra empresa amb tanta fè i plena dels més nobles propòsits.

Diversions públiques

Teatres

Teatre Principal Ultima diada tardes a les cinc i nit a les nou i mitja grandios exit de l'obra del poeta Gabriel d'Annunzio.

CABIRIA

40 coristes, 30 professors d'orquestra. En la sinfonia del loci Bariton Sr. Bataller. — Despatx de localitats a comptaduria sense augment.

AVIS: Aquesta pel·lícula no's projectarà a altres local de Barcelona.

Teatre Principal

Compañía dramática española **Reina Victoria** — **La Voz de la Patria** (primera actuació) **Maria Gomez-Emilia Vaz** (primera actriu). Debut dilluns 15 de Març. Repertori clàsic espanyol. — Abonats a sis funcions de moda, dilluns, dijous i dissabte amb obres variades. — Preus econòmics. Detalls per cartells i programes. — Se despatxa a comptaduria.

Gran Teatre del Liceu

Compañía d'opera italiana **OARAMBA**

Avui a dos quarts de deu d'abonament d'abonament, única representació de la celebrada opera en tres actes.

La vedora allegra

(La Viuda Alegre)

Demà la nova opera de gran èxit

BIRICHINO DI PARIGI

Aviat, FINALMENTE SOLI

Teatre Tivoli

Compañía de ópera i de sardanes

AL FREIJAIS — **PUCHADES** — Avui dimecres, Drde a les cinc colos i matinees de estrenes per Frégoli.

Primer: «El metodo Gortzi», Segon: «El metodo Gortzi», Segon: «El metodo Gortzi».

Nova programació a Frégoli.

Primer: «Sinfonia Frégoli», Segon es reus, «En un bal de Mascaras», crigna s i graciosos tipus per Frégoli; Tercer, estrenat: «Reguetas» La teatralia, molt còmic; Quart, «Paris Concert» debut de nous artistes.

Butaca amb entrada una pesseta; general 0'30.

Nit a les nou i quart grandios programa: Primer: «La tragedia de Pierrot»; Segon: «Sinfonia Frégoli»; Tercer: «Repertori excentric Frégoli»; Quart: «Sinfonia de CRISTINO».

espectacle sense igual, de presentació, de variació i de novitat, parodia de la famosa opera Faust: Margarita i Faust fugen en aeroplano; nou i fantastic «poiesis de l'infèr»; Quint, el èxit continuat de Frégoli: Teatre de Varietés, nous debuts. — Demà dijous, moda Frégoli, amb tot el programa nou. Nit, moda Frégoli precios programa.

Teatre Còmic

Compañía de vaudevil i catala dirigida per SANTPERE, BOZZO, primera actriu en son genre AMELIA MEYER. Avui dimecres a dos quarts de deu: Primer la comedia en un acte «Vaja prou! Segon: el vaudevil en 3 actes «Els amics de la dona». — Dijous tardes i nit funció completa «Els amics de la dona». — Tots els dies «Els amics de la dona».

Teatre Nou

Avui dimecres tardes a les 4 i a les 8 audició de dos actes, dos butaca amb entrada 0'30; entrada 0'10; Primer: «Un milagro de San Antonio»; segon: «El Entierro de la sardina». A les 8, doble butaca 0'60; entrada 0'30; Primer: «El último jug etes»; Segon: «La boda de la Fátima». Nit, a a un quart de deu, sencera, entrada 0'35; Primer: «Un milagro de San Antonio»; segon: «Muxa», tercer: «Los dioses del día». — Divendres, estreno: «La filla del mar». Proximament un grandios espectacle.

Teatre Apol

Avui dimecres, descanç; demà dijous, benefici Cançero «El cor de una flor» i «Espinas de una flor». — Dissabte estreno del drama historic: «El amor y a muerte».

Gran Teatre Espanyol

Compañía de vaudevil de ELENA JORDI.

Avui dimecres a dos quarts de deu primer el sardà: «El senyor Esteve va de torro»; Segon, el non plus ultra dels exits el vaudevil de riure en tres actes.

Clara Tamin

Mico, 3, 1.

Presentació esplèndida, luxoses toilettes esplèndid decorat de Brunet i Pous. Totes les nits els grandios exits de riure «Clara Tamin, Mico, 3, primer». — Demà dijous tardes i nit a la vegada «La dona nua» i «El número 18».

Cines

SALA MERCE

Rambla Estrella 4 Barcelona

Cinematograf i grutes

Extraordinari programa per avui

Hermosos suggestives i emocionants pel·lícules

Un idili i una alegría

800 metres

Amor de cega

1.100

Engullit pel mar

500

Una batalla i una Victoria, Checo y Xri agafats.

Dos pel·lícules còmiques, una d'alta comedia i les A.O.U. l'itau abba s'graa informació.

Visiten, també, la

Visió del Calvari a les Grutes fantàstiques

Gransaló cine Doré

Avui dimecres hermosissim programa de pel·lícules

5 - colossals atraccions - 5

Los Moisson acrobats de saló que agraden molt.

Los Alonso Bravo acrobats gomosos que son molt ap audis.

Mis Ventur

i els seus gosos ensinistrats que no deixa de riure l'espectador mentre treballen.

E dueto predilect del públic barcelonès que no's cansa d'escoltar aplausos

Los Romeu

i la que deixa immobilitat impreu, la tipica chulona, l'eminentment popular i castisa

Carmen Flores :: Carmen Flores

Aviat debut colossal

La Verna y a germana

dueto fenomenal. Altre... a'tre debut el fenomen dels fenomenes el colos

Robledillo després.....?

Varies

FRONTO COMTAL

Avui a les quatre dos partits.

Rojos: GABRIEL IEGUIA.

Blaus: MUNITA i LARRINAGA.

Entrada a Cancha 2 pessetes. A primer pis, 1.

Gran café de Novitats

SALA DE MATCHS DE BILLAR

Tots els dies els millors professors del món

CURE - CASSIGNOL i altres. — Apostes mutues. — Entrada lliure.

Concerts

ALCAZAR

7 - UNIO 7.

Totes les nits a les 12

TUROY

Gran Palais Joyeux

Anto EDEN

CONCERT

Supremacis MATCHS exculents en el

Real Joo de billar

per notables i hàbils senyors artistes

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»

Marqués del Duero, 103, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els dies tardes i nit, per una important «Compañía de Varietés».

Teatre Arnan. — Music-Hall

Grans concerts tots els dies tardes nit. Troupe de Varietés. Continuament

Music-Hall LA BUENA SOMBRA

Tots els dies tardes i nit

GRAN CONCERT

CELEBRITATS MUNDIALS

ENTRADA LLIURE

Operacions de valoro

Al comptat, fetes de tres a quatre dies

tardes:

Interior 4 per 100 A, 79'75-80'75-81'75

Idem B, 78'90-75

Idem C, 77'30-40-50

Idem D, 73'50

Idem E, 69'00

Idem G i H, 79'00-25

Idem I, 93'45

Idem C, 93'45

Idem D, 92'60

Idem E, 90'00

Idem 4 per 100 A i B

Exterior 4 per 100 B 87'50

Idem 4 per 100 D, 83'75

Idem 4 per 100 E, 82'00

Idem 4 per 100 F, 82'00

Idem 4 per 100 G, 82'00

Idem 4 per 100 H, 82'00

Idem 4 per 100 I, 82'00

Idem 4 per 100 J, 82'00

Idem 4 per 100 K, 82'00

Idem 4 per 100 L, 82'00

Idem 4 per 100 M, 82'00

Idem 4 per 100 N, 82'00

Idem 4 per 100 O, 82'00

Idem 4 per 100 P, 82'00

Idem 4 per 100 Q, 82'00

Idem 4 per 100 R, 82'00

Idem 4 per 100 S, 82'00

Idem 4 per 100 T, 82'00

Idem 4 per 100 U, 82'00

Idem 4 per 100 V, 82'00

Idem 4 per 100 W, 82'00

Idem 4 per 100 X, 82'00

Idem 4 per 100 Y, 82'00

Idem 4 per 100 Z, 82'00

Idem 4 per 100 AA, 82'00

Idem 4 per 100 AB, 82'00

Idem 4 per 100 AC, 82'00

Idem 4 per 100 AD, 82'00

Idem 4 per 100 AE, 82'00

Idem 4 per 100 AF, 82'00

Idem 4 per 100 AG, 82'00

Idem 4 per 100 AH, 82'00

Idem 4 per 100 AI, 82'00

Idem 4 per 100 AJ, 82'00

Idem 4 per 100 AK, 82'00

Idem 4 per 100 AL, 82'00

Idem 4 per 100 AM, 82'00

Idem 4 per 100 AN, 82'00

Idem 4 per 100 AO, 82'00

Idem 4 per 100 AP, 82'00

Idem 4 per 100 AQ, 82'00

Idem 4 per 100 AR, 82'00

Idem 4 per 100 AS, 82'00

Idem 4 per 100 AT, 82'00

Idem 4 per